

एकदा कॉलेजतर्फे ठाण्याच्या 'कलरकेम' कम्पनीत केमिकल प्लँट्सना व्हिजिट होती. ती व्हिजिट आटपून आदिती-रोहितचा सगळा ग्रुप ओहोळ्याला त्याच्या मित्राच्या-मनोजच्या फार्महाऊसवर ट्रीपला गेले. नेहमीसारखीच धम्माल, मस्ती चालली होती. जोक्स, गाणी, नकला, एकमेकांच्या फिरक्या घेणे कशालाही कमतरता नव्हती. ह्या ट्रिपची आधीपासूनच कल्पना असल्यामुळे मनोजनेही आपल्या नोकर माणसांना सांगून जेवणाखाण्याची, सॉफ्ट ड्रिंक्स व इतर सगळ्या गोष्टींची चांगली व्यवस्था केली होती.

चहापाणी आटपून जरा ताजेतवाने झाल्यावर सगळेजण फार्मवर फिरायला निघाले. भरपूर झाडे होती. चिकू व आंब्याच्या बागा होत्या. आंब्याची तीनशे-साडेतीनशे कलमे होती. त्यांना मस्त कैन्यांचे घोसच्या घोस लगडले होते.पपईचीही भरपूर झाडे होती. इतरही अनेक प्रकारची झाडे होती. गुलाब, मोगरा, चमेली, चाफा अशी फुलझाडेही फुलांनी डवरली होती. मुले जशीजशी पुढे चालत गेली तशी अजून मोठी मोठी झाडे होती. बकुळीच्या झाडाखाली तर फुलांचा नुसता सडा पडला होता. इतका घमघमाट सुटला होता ना! आजूबाजूचा परिसर त्या वासाने दरवळून गेला होता. मुलींना त्याचं खास आकर्षण वाटलं. त्या ती फुले वेचू लागल्या.

आदितीही ती फुले गोळा करता करता थोडी लांब गेली होती. तिचं आजुबाजूला लक्षच नव्हतं. बकुळीच्या मादक वासाने जणू ती धुंद झाली होती. एवढ्यात झाडीतून एक काळाकुट्ट नाग, कसा कोण जाणे आला ते तिला कळलेच नाही. तिच्यापासून तो 3-4 पावलांवर आला असेल तेवढ्यात रोहितने प्रसंगावधान राखून मागच्या मागे येऊन आदितीला आपल्या दोन हातात वर उचलून घेतले व मागे फिरून घराच्या दिशेने घाईने चालू लागला. हे अगदी एका क्षणात घडून गेले. आदितीला तर कळलेच नाही की काय झाले. याने आपल्याला असे काय उचलले? इतर मुलांची बोलणी कानावर आल्यामुळे मागे वळून जेव्हा पाहिले तेव्हा तिलाही लगबगीने दाट जंगलात जाणारा तो लांबलचक काळाकुट्ट नाग दिसला. आदितीची त्रेधातिरपीट उडाली. प्राण नुसता कंठाशी आला होता. घाबरून दोन्ही हात रोहितच्या भोवती पसरून तिने त्याला करकचून मिठी मारली. तिच्या काळजात नुसतं धडधडत होतं, धडधड थोडी कमी झाल्यावर तिच्या लक्षात आले की आपण रोहितच्या बाहुपाशात आहोत. त्याच्या अंगाची ऊब तिला जाणवली. रोहितने आपले प्राण वाचवलेत हा नुसता विचार मनात येताच तिने त्याच्याभोवतीची तिची सैल झालेली मिठी परत एकदा अधिकच घट्ट केली. आदितीच्या मनात प्रेमाच्या नुसत्या लाटा उचंबळून येत होत्या तितक्यात रोहितने तिला खाली उतरवून ठेवले.

रोहितने आपले मैत्रीचे कर्तव्य पार पडले होते. आदिती ही त्याची खरोखरीच जीवाभावाची मैत्रीण होती. पण तिच्याबद्दल त्याच्या मनात कधीच प्रेमाची भावना नव्हती. ती त्याची प्रेमिका कधीच होऊ शकणार नव्हती.

रोहित हा मध्यम परिस्थितीत वाढलेला, हुशार, हरहुन्नरी, ठरवलेली गोष्ट पुरी करणारा असा होता. त्याचे बालपण म्हणजे तो नऊ वर्षांचा असेपर्यंत एकदम उत्तम गेले होते. रोहितच्या वडिलांचा मुला-मुलींसाठी शाळा आणि वसतिगृह काढण्याचा व्यवसाय होता. त्यांच्या अनेक ठिकाणी अशा चेन्स होत्या. ह्या उद्योगात मुलांच्या सुखसोयी व अभ्यासक्रम शिकवण्याची पद्धत व परिसर याला प्राधान्य दिले जायचे. ह्या उद्योगात त्यांची खूपच चांगली प्रगती होत होती. सगळीकडे त्यांच्या शाळांचा गवगवा होत होता. मुलं त्या शाळेत येण्यासाठी धडपडत होती. पण दुर्दैवाने ह्या उद्योगात त्यांचा जम बसतोय तोच त्यांच्या दोन पार्टनर्सनी मिळून रोहितच्या वडिलांची फसवणूक करून ह्या संपूर्ण उद्योगातून त्यांना बादच केले. हा धक्का सहन न होऊन हार्टअटॅकने त्यांना मृत्यु आला. मागे नऊ वर्षांचा रोहित आणि पाच वर्षांची राजी यांची जबाबदारी त्यांच्या आईवर आली.

रोहितची आई धीराची होती. एकदमच होत्याचे नव्हते झाले होते. नाही म्हणायला राहते घर व थोड्याश्या फिक्स डिपॉजिट्स होत्या. पण वेळप्रसंगी उपयोगी येतील म्हणून त्यांना हात न लावता शाळेत शिक्षिकेची नोकरी, घरी शिकवण्या व भरीला शिवणकाम करून तिने मुलांना मोठे केले, त्यांच्यावर चांगले संस्कार केले. रोहितने आपल्या आईने केलेले कष्ट स्वतःच्या डोळ्यांनी पाहिले होते. स्वतःच्या रक्ताचे पाणी करून तिने मुलांना वाढवले होते. मुलांना सुसंगतीत ठेवून कुसंगती व वाईट गोष्टींपासून दूर ठेवले होते.

घरात फक्त तिघेच असल्यामुळे असेल पण त्या तिघांचं एक वेगळेच विश्व होते. त्यांच्यात एक घट्ट नातं होतं. रोहितचा आपल्या आई आणि बहिणीवर अतोनात जीव होता. त्याने ठरवून टाकलं होती की आपणही खूप शिकून, कष्ट कितीही करावे लागले तरी आपल्या कर्तबगारीवर मोठे व्हायचे. यशापर्यंत पोहचण्यासाठी कुठलाही शॉर्टकट नसतो. यशाचा मार्ग अतिशय खडतर असतो आणि त्यावरून चालायची तयारी पाहिजे. कष्ट करून मिळालेल्या यशाची गोडी काही वेगळीच असते. आपल्या आईला खूप प्रेम देऊन तिला सुखी समाधानी ठेवायचे. आईला साजेशी तिला आवडणारी सून आणायची. ती आपल्या आईची मनापासून मुलगीचच झाली पाहिजे. एखादी लेक जशी तिच्या आईवर मनापासून प्रेम करते तसेच प्रेम आपल्या आईला तिच्याकडून मिळाले पाहिजे.

आदिती ही सुंदर, आकर्षक आणि गोड मुलगी असली तरी तिला रूप, पैसा याची मिजास होती. ती खूप श्रीमंत होती पण तिच्या वडिलांच्या पैशावर रोहितला श्रीमंत व्हायचं नव्हतं. एकंदरीतच त्याने ठरवून ठेवलं होतं की आदिती ही आपली फक्त एक चांगली मैत्रीणच होऊ शकते, प्रेयसी नाही.